Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (desiata komora)

z 12. februára 2025 *

„Verejná služba – Zamestnanci ESVČ – Odmena – Rodinné prídavky – Príspevok na vzdelanie – Článok 15 prílohy X k služobnému poriadku – Žiadosť o náhradu výdavkov na jasle a na vzdelanie – Rozhodnutie o zamietnutí“

Vo veci T-17/24,

UL a ostatní žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe [1], v zastúpení: A. Guillerme, T. Bontinck a F. Patuelli, advokáti,

žalobcovia,

proti

Európskej službe pre vonkajšiu činnosť (ESVČ), v zastúpení: R. Coesme, S. Falek a T. Payan, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata komora),

v zložení: predsedníčka komory O. Porchia, sudcovia M. Jaeger a L. Madise (spravodajca),

tajomník: H. Eriksson, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 15. októbra 2024,

vyhlásil tento

Rozsudok [2]

1 Žalobcovia, ktorými sú UL a šesť ďalších fyzických osôb, ktorých mená sú uvedené v prílohe, sa svojou žalobou podanou na základe článku 270 ZFEÚ domáhajú po prvé zrušenia rozhodnutí Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) obsiahnutých v e-mailoch z 15. februára,

* Jazyk konania: francúzština.

[1] Zoznam ostatných žalobcov je pripojený len k zneniu oznámenému účastníkom konania a adresátom uvedeným v článku 55 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie.

[2] Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

23. marca, 27. apríla, 2., 5. a 8. mája 2023 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“), ktoré im boli zaslané v odpovedi na ich žiadosti týkajúce sa výšky príspevku, ktorý je stanovený v článku 3 ods. 2 prílohy VII k Služobnému poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“), pre nezaopatrené deti mladšie ako päť rokov (ďalej len „príspevok A“), a po druhé sa domáhajú priznania ich nároku na poberanie tohto príspevku pre ich deti, ktoré sú mladšie ako päť rokov, vo výške vypočítanej v súlade s postupom stanoveným v článku 15 prílohy X k služobnému poriadku a s prihliadnutím na mimoriadne okolnosti, ktorými sa vyznačuje ich situácia.

Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Žalobcovia sú úradníkmi a zamestnancami ESVČ pôsobiacimi v Spojených štátoch a Spojenom kráľovstve. Tieto osoby podali žiadosti týkajúce sa výšky príspevku A, o ktorý majú právo zažiadať na svoje deti mladšie ako päť rokov. ESVČ odpovedala na tieto žiadosti napadnutými rozhodnutiami.

3 Žalobcovia podali sťažnosti na základe článku 90 ods. 2 služobného poriadku, pričom v podstate tvrdili, že výška príspevku A sa má vypočítať v súlade s postupmi stanovenými v článku 15 prílohy X k služobnému poriadku. Tieto sťažnosti boli zamietnuté rozhodnutiami z 29. septembra 2023.

4 V rozhodnutiach o zamietnutí sťažností uviedla ESVČ predovšetkým to, že článok 15 prílohy X k služobnému poriadku stanovuje v prospech úradníkov a zamestnancov pôsobiacich v tretej krajine osobitný režim, ktorý sa týka výlučne výšky príspevku na vzdelanie, stanoveného v článku 3 ods. 1 prílohy VII k služobnému poriadku, pre nezaopatrené deti, ktoré majú aspoň päť rokov (ďalej len „príspevok B“), a nie výšky príspevku A. Podľa názoru ESVČ sú inštitúcie v prípade úradníkov a zamestnancov, ktorých deti majú menej ako päť rokov, v súlade s právnymi predpismi povinné vyplácať príspevok A len za podmienok stanovených v článku 3 ods. 2 prílohy VII k služobnému poriadku.

5 V rozhodnutiach o zamietnutí sťažností sa uvádza, že ESVČ, využívajúc svoju inštitucionálnu autonómiu, sa napriek tomu rozhodla „analogicky“ uplatniť článok 15 prílohy X k služobnému poriadku na úradníkov a zamestnancov pôsobiacich v tretej krajine, ktorých deti sú vo veku od troch do piatich rokov. Podľa tohto prístupu, ktorý bol označený za „veľmi veľkorysý“, tak dotknutí úradníci a zamestnanci majú okrem príspevku A aj nárok na zvýhodnenie, ktoré ESVČ nazýva „inštitucionálny príplatok k náhrade“ (ďalej len „inštitucionálny príplatok“). Z tohto dôvodu môže byť úradníkom a zamestnancom pôsobiacim v tretej krajine poskytnutá náhrada výdavkov vynaložených na vzdelanie ich detí vo veku od troch do piatich rokov, a to do výšky hornej hranice stanovenej „v duchu“ článku 15 prílohy X k služobnému poriadku, v súlade s podmienkami stanovenými ESVČ v internom dokumente s názvom „EU Delegations' Guide – Education allowances“ (ďalej len „príručka pre delegácie“).

6 ESVČ v rozhodnutiach o zamietnutí sťažností tvrdí, že tak svojim úradníkom a zamestnancom umožnila požívať zvýhodnenie, ktoré ide nad rámec toho, čo stanovuje striktné uplatňovanie služobného poriadku. Tvrdí však, že má širokú mieru voľnej úvahy pri určovaní spôsobu použitia rozpočtových prostriedkov určených na nepovinné výdavky. ESVČ preto usudzuje, že s prihliadnutím na túto širokú mieru voľnej úvahy mohla na účely vymedzenia stropu inštitucionálneho príplatku uplatniť článok 15 prílohy X k služobnému poriadku len čiastočne.

Návrhy účastníkov konania

7 Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutia,

– priznal im nárok na poberanie príspevku A na ich deti, ktoré sú mladšie ako päť rokov, vo výške vypočítanej v súlade s postupom stanoveným v článku 15 prílohy X k služobnému poriadku a s prihliadnutím na mimoriadne okolnosti, ktoré sa ich týkajú,

– uložil ESVČ povinnosť nahradiť trovy konania.

8 ESVČ v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobcom povinnosť nahradiť trovy konania.

Právne posúdenie

O návrhoch na zrušenie

[*omissis*]

O prvom žalobnom dôvode

10 Svojím prvým žalobným dôvodom žalobcovia spochybňujú výklad ESVČ, podľa ktorého je príspevok A vylúčený z uplatňovania článku 15 prílohy X k služobnému poriadku.

[*omissis*]

15 Príloha VII k služobnému poriadku stanovuje pravidlá týkajúce sa odmien a náhrady výdavkov. Vo svojom oddiele 1 v článkoch 1 až 3 obsahuje ustanovenia týkajúce sa rodinných prídavkov.

16 Článok 3 prílohy VII k služobnému poriadku v znení uplatniteľnom na spor stanovuje:

„1. V súlade s podmienkami stanovenými vo všeobecných vykonávacích predpisoch úradník dostáva príspevok na vzdelanie zodpovedajúci skutočne vzniknutým nákladom do maximálnej výšky 311,65 [eura] mesačne na každé nezaopatrené dieťa v zmysle článku 2 ods. 2 tejto prílohy, ktoré má aspoň päť rokov a pravidelne a celodenne navštevuje základnú alebo strednú školu, ktorá účtuje poplatky, alebo zariadenie vyššieho vzdelávania. …

2. pre každé nezaopatrené dieťa podľa článku 2 ods. 2 tejto prílohy, ktoré má menej ako päť rokov alebo ešte nenavštevuje pravidelne a celodenne základnú alebo strednú školu, výška tohto príspevku je stanovená na 112,21 [eura] mesačne.“

[*omissis*]

19 Podľa článku 15 prílohy X k služobnému poriadku:

„Za podmienok určených menovacím orgánom bude úradník dostávať príspevok na vzdelanie, určený na pokrytie jeho skutočných výdavkov na vzdelanie, pričom sa platba tohto príspevku vykoná po predložení podporných dokumentov. S výnimkou prípadov, ktoré bude menovací orgán považovať za mimoriadne, nepresiahne tento príspevok trojnásobok dvojnásobného maximálneho príspevku na vzdelanie.“

[*omissis*]

21 Na úvod treba pripomenúť, že výklad ustanovenia práva Únie vyžaduje zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj kontext, do ktorého patrí, ako aj ciele a účel, ktorý sleduje akt, ktorého je súčasťou. História vzniku ustanovenia práva Únie môže tiež poskytnúť informácie relevantné pre jeho výklad [pozri rozsudok z 25. júna 2020, A a i. (Veterné elektrárne v Aalter a Nevele), C-24/19, EU:C:2020:503, bod 37 a citovanú judikatúru).

22 Treba tiež pripomenúť, že ustanovenia práva Únie, ktoré zakladajú nárok na finančné dávky, sa majú vykladať reštriktívne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júla 2017, Komisia/RN, T-695/16 P, neuverejnený, EU:T:2017:520, bod 54 a citovanú judikatúru).

23 Pokiaľ ide o znenie článku 15 prílohy X k služobnému poriadku, v tomto ustanovení sa uvádza, že príspevok v ňom upravený je určený na pokrytie „skutočných výdavkov na vzdelanie“, vypláca sa „po predložení podporných dokumentov“ a okrem mimoriadnych prípadov tento príspevok nemôže presiahnuť určitú hornú hranicu. Zo samotného znenia článku 15 prílohy X k služobnému poriadku tak vyplýva, že toto ustanovenie sa nemôže uplatniť na príspevok A, ktorý je paušálnym príspevkom, ktorého výška je pevne stanovená pre všetkých príjemcov a nezávisí od nákladov, ktoré títo príjemcovia vynakladajú na vzdelanie svojich detí. V dôsledku uvedeného, keď sa v článku 15 prílohy X k služobnému poriadku uvádza horná hranica vo výške „trojnásob[ku] dvojnásobného maximálneho príspevku na vzdelanie“, nevyhnutne sa odkazuje na príspevok B, ktorý pokrýva výdavky na vzdelanie, ktoré vynakladajú príjemcovia tohto príspevku, do výšky mesačnej hornej hranice.

24 Na podporu svojho výkladu žalobcovia tvrdia, že paušálna suma uvedená v článku 3 ods. 2 prílohy VII k služobnému poriadku „predstavuje hornú hranicu, ktorá je v článku 15 prílohy X k služobnému poriadku vyjadrená pojmom ‚nepresiahne‘“. Tento výklad však nie je v súlade so znením týchto ustanovení. Vzhľadom na obvyklý význam týchto pojmov v bežnom jazyku totiž pojem „výška“, ktorým sa tomto prípade označuje peňažná suma dosahujúca presne stanovenú úroveň, nemožno považovať za synonymum alebo ekvivalent pojmu horná hranica – vyjadrený pojmom „nepresiahne“ –, ktorý označuje najvyššiu možnú sumu, t. j. maximálnu sumu, ktorú nemožno prekročiť.

25 Žalobcovia okrem toho tvrdia, že pojem „[výdavky] na vzdelanie“ sa má vykladať v tom zmysle, že zahŕňa aj výdavky na jasle a iné zariadenie pre najmenšie deti. Týmto tvrdením, ktoré sa týka výlučne pojmu „[výdavky] na vzdelanie“, však v každom prípade nemôže byť vyvrátená analýza, podľa ktorej sa článok 15 prílohy X k služobnému poriadku, v ktorom sa zmieňuje príspevok na náhradu skutočných výdavkov na vzdelanie po predložení podporných dokumentov a v rozsahu hornej hranice, ktorú možno prekročiť len v mimoriadnych prípadoch, nemôže týkať príspevku A, ktorý sa vypláca ako paušálna suma.

26 Z vyššie uvedeného vyplýva, že analýza znenia článku 15 prílohy X k služobnému poriadku svedčí v prospech takého výkladu, podľa ktorého do pôsobnosti tohto ustanovenia patrí iba príspevok B.

27 Pokiaľ ide o kontextuálny výklad, žalobcovia uvádzajú, že článok 15 prílohy X k služobnému poriadku treba analyzovať v spojení s článkom 3 prílohy VII k služobnému poriadku. V tejto súvislosti poukazujú na to, že v rozsudku zo 14. decembra 2017, Trautmann/ESVČ (T-611/16, neuverejnený, EU:T:2017:917, bod 53), Všeobecný súd zdôraznil, že článok 15 prílohy X k služobnému poriadku obsahuje osobitné ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od článku 3 prílohy VII k služobnému poriadku vo vzťahu k úradníkom pôsobiacim v tretej krajine.

28 Všeobecný súd konštatuje, že pri analýze kontextu, do ktorého patrí článok 15 prílohy k X služobnému poriadku, treba zohľadniť článok 3 prílohy VII k služobnému poriadku, keďže prvé uvedené ustanovenie zavádza vo vzťahu k úradníkom a zamestnancom pôsobiacim v tretej krajine pravidlá, ktoré sa čiastočne odchyľujú od pravidiel stanovených druhým uvedeným ustanovením. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 15 prílohy X k služobnému poriadku stanovuje, že úradník dostáva „príspevok na vzdelanie, určený na pokrytie jeho skutočných výdavkov na vzdelanie“. Znenie tohto ustanovenia tak preberá znenie článku 3 ods. 1 prílohy VII k služobnému poriadku, ktorý stanovuje, že „úradník dostáva príspevok na vzdelanie zodpovedajúci skutočne vzniknutým nákladom“. Skutočnosť, že normotvorca Únie používa podobné pojmy na označenie príspevku, ktorý je uvedený v článku 3 ods. 1 prílohy VII k služobnému poriadku, a príspevku, ktorý je uvedený v článku 15 prílohy X k služobnému poriadku, potvrdzuje výklad, podľa ktorého sa druhé uvedené ustanovenie uplatňuje len na príspevok uvedený v článku 3 ods. 1 prílohy VII k služobnému poriadku, t. j. na príspevok B. Článok 3 ods. 2 prílohy VII k služobnému poriadku, ktorý sa týka príspevku A, je naopak formulovaný tak, že sa líši od znenia odseku 1 toho istého článku, a zároveň aj od znenia článku 15 prílohy X k služobnému poriadku. V článku 3 ods. 2 prílohy VII k služobnému poriadku sa totiž uvádza pojem „príspevok“, ktorý napokon nie je výslovne označený ako „príspevok na vzdelanie“, a stanovuje, že tento príspevok sa vypláca ako paušálna mesačná suma. Vyplácanie tohto príspevku ako paušálnej sumy znamená, že uvedený príspevok nie je, na rozdiel od príspevku B, určený na pokrytie skutočných nákladov vzniknutých dotknutému úradníkovi alebo zamestnancovi na vzdelanie jeho dieťaťa.

29 Pokiaľ ide o históriu vzniku článku 15 prílohy k X služobnému poriadku, žalobcovia uvádzajú, že táto príloha bola vytvorená nariadením Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 3019/87 z 5. októbra 1987, ktorým sa zavádzajú osobitné a mimoriadne ustanovenia uplatniteľné na úradníkov Európskych spoločenstiev pôsobiacich v tretej krajine [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 286, 1987, s. 3). Žalobcovia poukazujú na to, že v tom čase služobný poriadok stanovoval iba vyplácanie príspevku B. Ustanovenia týkajúce sa príspevku A boli totiž do služobného poriadku zavedené nariadením Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 z 22. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa služobný poriadok a PZOZ (Ú. v. EÚ L 124, 2004, s. 1; Mim. vyd. 01/002, s. 130). Žalobcovia zdôrazňujú, že v tomto texte sa nezachoval výraz „príspevok na predškolskú výchovu [*neoficiálny preklad*]“, ktorý bol pôvodne uvedený v návrhu nariadenia Rady, ktorým sa mení a dopĺňa služobný poriadok a PZOZ [KOM(2002) 213 v konečnom znení]. Z uvedeného vyvodzujú, že normotvorca Únie sa rozhodol nerozlišovať medzi „príspevkom na vzdelanie“ a „príspevkom na predškolskú výchovu“, a že teda príspevok A predstavuje príspevok na vzdelanie rovnako ako príspevok B.

30 Toto tvrdenie však nepostačuje na to, aby sa dospelo k záveru, že keď normotvorca Únie pridal ustanovenia, ktoré sa nachádzajú v článku 3 ods. 2 prílohy VII k služobnému poriadku, usudzoval, že takto vytvorený príspevok patrí do pôsobnosti článku 15 prílohy X k služobnému poriadku. V prvom rade totiž skutočnosť, že príspevok A nebol v konečnom znení, ktoré bolo

prijaté, označený ako príspevok na predškolskú výchovu, nestačí na vyvodenie záveru, že normotvorca Únie mal v úmysle, pokiaľ ide o tento príspevok, uplatňovať vo vzťahu k úradníkom a zamestnancom pôsobiacim v tretej krajine odchylné pravidlá stanovené v článku 15 prílohy X k služobnému poriadku. V druhom rade, ako uvádza ESVČ, prijatie ustanovení uvedených v článku 3 ods. 2 prílohy VII k služobnému poriadku, ku ktorému došlo v roku 2004, nebolo sprevádzané zmenou článku 15 prílohy X k služobnému poriadku. Ako zdôrazňuje ESVČ, skutočnosť, že nedošlo k zmene článku 15 prílohy X k služobnému poriadku, možno vykladať v tom zmysle, že na rozdiel od príspevku B normotvorca Únie nemal v úmysle stanoviť osobitné a mimoriadne podmienky na priznanie novovytvoreného paušálneho príspevku pre úradníkov a zamestnancov pôsobiacich v tretej krajine.

31 Nakoniec, pokiaľ ide o ciele článku 15 prílohy X k služobnému poriadku, žalobcovia odkazujú na preambulu nariadenia č. 723/2004 a konkrétne na jeho odôvodnenia 26 a 27, v ktorých sa uvádza, že je potrebné prispôsobiť príspevok na vzdelanie skutočným výdavkom a že je potrebné uskutočniť reformu systému rodinných prídavkov, aby sa zlepšila situácia rodín a aby sa najmä riešili problémy rodičov s malými deťmi.

32 Na úvod treba pripomenúť, že článok 15 prílohy X k služobnému poriadku nevzišiel z nariadenia č. 723/2004 ani nebol týmto nariadením zmenený. Preto tento článok nemožno vykladať vo svetle odôvodnení uvedeného nariadenia.

33 V každom prípade ciele pripomenuté v bode 31 vyššie nie sú takej povahy, že by podporovali taký výklad článku 15 prílohy X k služobnému poriadku, ktorý obhajujú žalobcovia. Po prvé sa cieľ spočívajúci v prispôsobení príspevku na vzdelanie skutočným výdavkom týka len príspevku B, pretože tento príspevok je na rozdiel od príspevku A určený na pokrytie výdavkov na vzdelanie, ktoré vzniknú úradníkom a zamestnancom, do výšky obmedzenia hornou hranicou. Po druhé, ak mal normotvorca Únie v úmysle sledovať cieľ spočívajúci v zlepšení situácie rodín a osobitne rodičov maloletých detí, z odôvodnenia 27 nariadenia č. 723/2004 vyplýva, že tento cieľ sa týka systému rodinných prídavkov ako celku a netýka sa osobitne príspevkov A a B. Tento všeobecne vyjadrený cieľ v každom prípade nepostačuje na vyvodenie záveru, že normotvorca Únie mal v úmysle stanoviť, aby úradníci a zamestnanci pôsobiaci v tretej krajine mohli poberať príspevok A za odlišných od podmienok, ako sú podmienky, ktoré sa uplatňujú na úradníkov a zamestnancov pracujúcich v Únii.

34 Žalobcovia tiež poukazujú na preambulu nariadenia č. 3019/87, v ktorej sa uvádza, že „je potrebné prijať osobitné ustanovenia pre úradníkov pôsobiacich v tretích krajinách z dôvodu osobitných životných podmienok“ [*neoficiálny preklad*]. Platí však, že hoci z tejto preambuly vyplýva, že normotvorca Únie mal za cieľ prispôsobiť v určitých otázkach ustanovenia služobného poriadku uplatniteľné na úradníkov pôsobiacich v tretej krajine, z formulácie takéhoto všeobecného cieľa nemožno vyvodiť nijaký záver, pokiaľ ide o pôsobnosť článku 15 prílohy X k služobnému poriadku.

35 Žalobcovia sa odvolávajú aj na rozsudok z 25. októbra 2018, PO a i./ESVČ (T-729/16, EU:T:2018:721). V tejto veci však Všeobecný súd poskytol výklad druhej vety článku 15 prílohy X k služobnému poriadku, a konkrétne pojmu „mimoriadne prípady“, ktorý je v nej použitý. Všeobecný súd sa naopak nevyjadril k otázke, či príspevok A patrí do pôsobnosti článku 15 prílohy X k služobnému poriadku. V tejto súvislosti treba uviesť, že spor predložený Všeobecnému súdu v uvedenej veci sa týkal výlučne nároku na príspevok B. Tento rozsudok teda neumožňuje vyvodiť žiadny záver, pokiaľ ide o uplatnenie článku 15 prílohy X k služobnému poriadku na úradníkov a zamestnancov pôsobiacich v tretej krajine, ktorí poberajú príspevok A.

36 Navyše, ako tvrdia žalobcovia, Všeobecný súd uviedol, že jedným z cieľov sledovaných článkom 15 prílohy X k služobnému poriadku je to, aby sa s úradníkmi pôsobiacimi v tretej krajine zaobchádzalo tak, aby nedochádzalo k ich diskriminácii vo vzťahu k úradníkom pôsobiacim v Únii, pokiaľ ide o bezplatné vzdelávanie ich detí (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. októbra 2018, PO a i./ESVČ, T-729/16 P, EU:T:2018:721, body 68 a 97). Cieľ spočívajúci v zabránení diskriminácii úradníkov pôsobiacich mimo Únie však sám osebe neodôvodňuje výklad článku 15 prílohy X k služobnému poriadku v tom zmysle, že by sa toto ustanovenie uplatňovalo tak na príspevok A, ako aj na príspevok B. Okrem toho treba poukázať na to, že Všeobecný súd konštatoval, že na účely výkladu článku 15 prílohy X k služobnému poriadku treba zohľadniť aj cieľ normotvorcu Únie zabrániť tomu, aby bol rozpočet ESVČ zaťažený nadmernými výdavkami, z čoho Všeobecný súd vyvodil, že na účely uplatnenia druhej vety tohto článku je ESVČ oprávnená zohľadniť rozpočtové obmedzenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. októbra 2018, PO a i./ESVČ, T-729/16, EU:T:2018:721, body 70 a 72). Zohľadnenie takéhoto cieľa pritom nie je takej povahy, že by mohlo podporiť výklad zastávaný žalobcami, pri ktorom dochádza k tomu, že sa vychádza z uplatnenia širokej pôsobnosti predmetného ustanovenia.

37 Z vyššie uvedeného vyplýva, že analýza znenia, kontextu a histórie vzniku článku 15 prílohy k X služobnému poriadku podporuje výklad, ktorý zastáva ESVČ, podľa ktorého patrí do pôsobnosti tohto ustanovenia iba príspevok B. Okrem toho analýza cieľov sledovaných normotvorcom Únie nepodporuje opačný výklad zastávaný žalobcami. Napokon treba uviesť, že pri tomto opačnom výklade by došlo k tomu, že by sa vychádzalo zo širokej pôsobnosti predmetného ustanovenia, čo je v rozpore so zásadou pripomenutou v bode 22 vyššie, podľa ktorej sa ustanovenia práva Únie zakladajúce nárok na finančné dávky musia vykladať reštriktívne.

38 Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti sa má článok 15 prílohy X k služobnému poriadku vykladať v tom zmysle, že osobitné pravidlá, ktoré stanovuje v prospech úradníkov a zamestnancov pôsobiacich v tretej krajine, sa uplatňujú len na príspevok B, a nie na príspevok A.

39 V dôsledku uvedeného v rozpore s tým, čo tvrdia žalobcovia, z tohto článku nevyplýva pre ESVČ žiadna povinnosť priznať svojim úradníkom a zamestnancom príspevok A na základe uplatnenia postupu stanoveného v článku 15 prílohy X k služobnému poriadku.

[*omissis*]

41 V dôsledku uvedeného treba prvý žalobný dôvod zamietnuť.

[*omissis*]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. UL a ostatní žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe, znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej službe pre vonkajšiu činnosť (ESVČ).

Porchia Jaeger Madise

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. februára 2025.

Podpisy